

Defencing Festival

Izveštaj

Od 24. do 26. juna, na slovenačko - hrvatskoj granici održan je „Defencing Festival“. Na festivalu je učestvovalo oko 100 aktivista/kinja iz različitih država, izbeglica/migranata, umetnika/ca.

Festival je održan istovremeno sa obe strane granice, i to na dve lokacije - Bistrica o Soto (Slovenija) i Kumrovec (Hrvatska).

Festival je bio zamišljen kao autonomni prostor koji bi dekonstruisao graničnu politiku i omogućio svima da slobodno prelaze sa jedne strane na drugu. Učesnici/ce festivala koji su imali pasoše mogli su da posećuju i idu na drugu stranu festivala, dok, nažalost, izbeglice/migranti nisu mogli prelaziti granicu jer bi se tim činom smatralo da odustaju procedure za dobijanje azila u dotičnoj državi.

Festival je imao raznovrstan kulturno-politički program, veoma kritički usmeren prema politici Evropske unije po pitanju migracije i zatvaranju „Balkanske rute“, podizanju žilet žice od strane slovenačke vlade sa ciljem da spreči i odvrati dalji val migracije.

Program se sastojao od radionica, političko-plesnih performansa, izrade transparentata i zmajeva za letenje, kao i od koncerata...

Na radionicama je raspravljano o kriminalizaciji aktivistkinja/sta koji pružaju solidarnu podršku izbeglicama/migrantima; razgovarali smo o zatvaranju „Balkanske rute“ i posledicama takve politike.

Upoznao sam Nahdan, umetnicu iz Italije, koja me je pozvala da dođem u Novi Sad početkom avgusta gde će se u Muzeju savremene umetnosti održati program koji će trajati više dana na kome će se diskutovati o položaju angažovane umetnosti u odnosu na migracije.

Program *Defencing Festivala* koordinisalo je više kolektiva i organizacija.

U ime **Rog-a** (Socijalni centar - skvot iz Ljubljane), govorio je Andrej Kurnik, profesor na fakultetu Političkih znanosti i aktivista. Informisao nas je o trenutnoj situaciji u Rog-u. Naime, vlasti hoće da zatvore ovaj socijalni centar, čak su dolazili bagerima da ruše skvot. Ljudi iz skvota su se pobunili protiv rušenja, zbog čega su od strane obezbeđenja napadnuti, a policija nije sprečila napad na ljude. Rušenje je trenutno obustavljeno, ali se očekuje da će biti nastavljeno početkom narednog meseca...

Čuli smo da je 10. juna 2016. godine grupa od trideset nacista pokušala da demolira skvot, bacajući upaljene baklje i kamenice, tako da je jedna osoba tom prilikom hospitalizovana. Skvot se trenutno nalazi u nekoj vrsti opsadnog stanja jer je tih dana bilo obeležavanje Dana neovisnosti Slovenije i očekivalo se da će neo-nacisti ponovo doći da napadnu ovaj socijalni centar. Radi zaštite skvota, odlučeno da jedna grupa ljudi iz skvota ide na festival a da druga grupa ostane i čuva skvot od nacista. U skvotu inače svakodnevno borave i izbeglice/migranti.

Tokom prvog sastanka u Rog-u, održanog 24. juna, predstavio sam rad *Žena u crnom* jer su učesnici/e bili zainteresovani da čuju nešto više o tome šta *Ženama u crnom* trenutno rade, podelio sam letke, nalepnice koje sam poneo iz Beograda. Moj dojam je da aktivisti/kinje imaju neke osnovne informacije o ŽUC-u, posebno o aktivnostima iz 90-tih, ali da nemaju informacije o trenutnim aktivnostima ŽUC-a.

U organizovanju ovog festivala učestovovale su još neke grupe: „*Okus doma*” i „*Hrana a ne oružje*” iz Hrvatske. Ova grupa je pripremala hranu tokom sva tri dana festivala. Tokom radionica jedna grupa feminističkih aktivistkinja pokrenula je pitanja o seksizmu i muškoj dominaciji tokom festivala.

Moj osobni dojam je da je na hrvatskoj strani festival bio bolje organizovan, program je bio bogatijeg sadržaja i sa više broja učesnika/ca.

Na jednoj od radionica smo napravili veliki transparent na kome smo napisali „**Solidarnost sa 11 optuženih**”. Radi se o **Roške-Horgoš slučaju**. Naime, kada je zatvorena granica između Srbije i Mađarske, na graničnom prelazu Horgošu 16. septembra 2015. godine, održane su trodnevne mirne demonstracije izbeglica. Mirni protesti pretvorili su se na kraju u krvavi rat protiv izbeglica - bacanjem suzavaca/šok bombi, vodenih topova na izbeglice. (O svemu tome pisao sam izveštaje.) Tokom tih demonstracija uhapšeno je 11 izbeglica, koji su od septembra bili zatvarani po raznim zatvorima u Mađarskoj, a o njihovoj sudbini se ništa nije znalo sve do februara 2016. godine. Među optuženima je i žena od 64 godine, ona je poluslepa jer je izgubila jedno oko tokom rata u Siriji, a sem toga boluje od dijabetesa. Nju terete “za učestvovanje u masovnim demonstracijama na Horgošu”. Među optuženima je i čovek iz Sirije kome su amputirane obe noge, a terete ga da je „nogama šutirao ogradu granice”. U izveštaju sa Horgoša, septembra 2016. pisao sam upravo o tom čoveku. Njega je drug doveo u improvizovanim invalidskim kolicima, on je nakon demonstracija nestao, o njemu se ništa nije znalo, a njegov drug je sumnjao da je ubijen tokom demonstracija kada je mađarska vojska napala izbeglice. Među optuženima je i mladić iz Sirije koji se zove Ahmed, inače optužen za “terorizam” jer je tokom demonstracija nosio megafon i pozivao izbeglice da budu strpljivi. Taj mladić je molio da otvore granice kako bi ljudi mogli da nastave svoj put. Ovo suđenje se trenutno održava u Segedinu. Troje optuženika zastupa advokatica iz Helsinškog odbora, dok Ahmeda koji ima posebnog advokata. Ahmed je u zatvoru bio pretučen. Jednu noć je u njegovu ćeliju ušla maskirana osoba i pretukla ga. Ako ga budu osudili, čeka ga od 10 do 20 godina zatvora.

Ovo suđenje je jedna velika farsa, čiji je glavni cilj kriminalizacija izbeglica/migranata.

(Zabeležio: Goran Lazin)